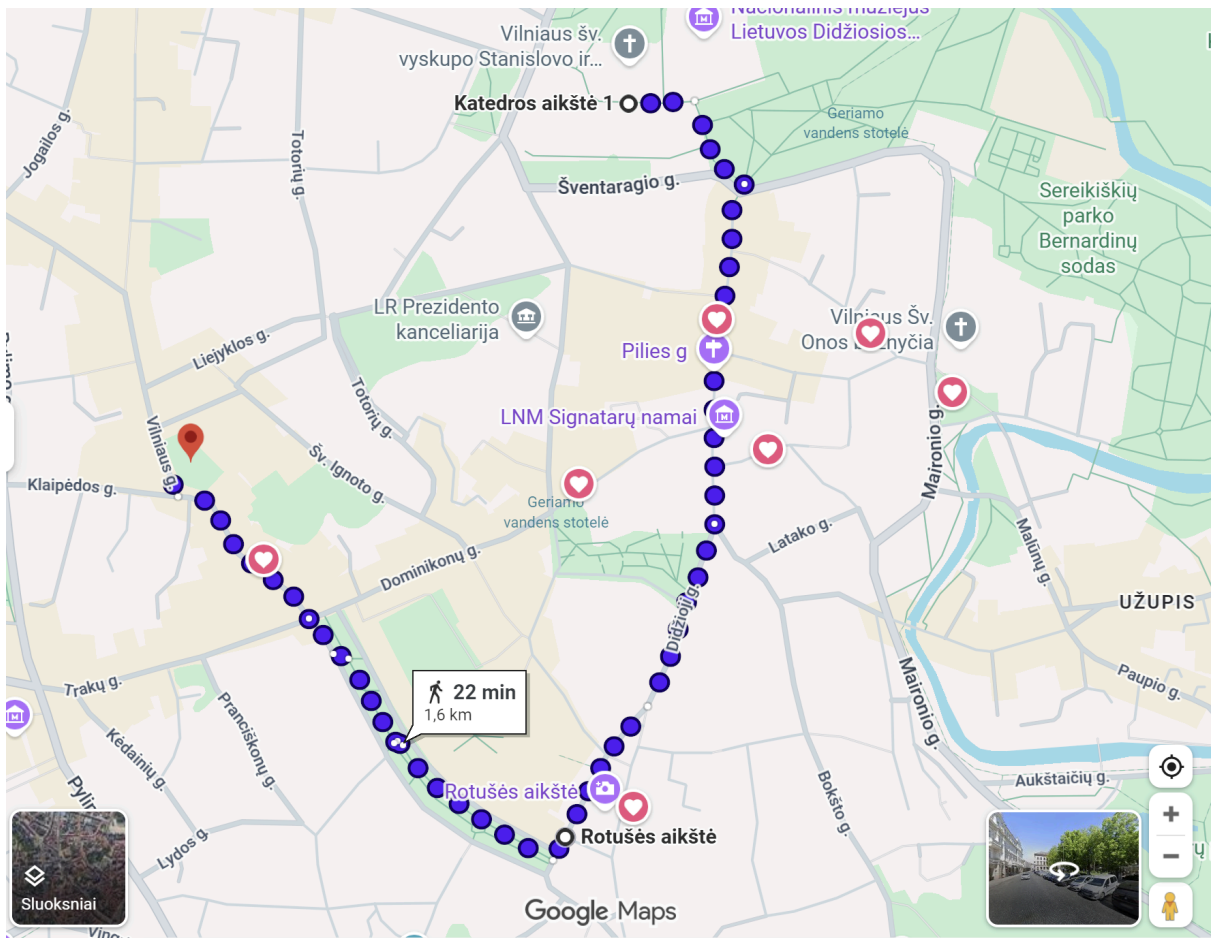

Visas maršrutas žemėlapyje

1 stotelė. Katedros aikštė 1 (plytelė „Stebuklas“).

2 stotelė. Rotušės aikštė (Vilniaus kompasas).

3 stotelė. S. Moniuškos skveras (plytelė „Obuoliukas“).

Veiklos stotelėse

1 stotelė

Tekstas mokytojui

Sustojame Katedros aikštėje - čia Vilniaus širdis. Aplink girdime žingsnius, važiuoja autobusai ir troleibusai, kažkur groja gatvės muzikantas. O po mūsų kojomis - ypatingas žodis: „stebuklas“. Tai ne šiaip plytelė. Tai miesto pasakojimas apie svajones. Šią plytelę sukūrė menininkas Gitenis Umbrasas. Nuo tada ji tapo tarsi žaidimu mieste: žmonės čia

sustoja, nusišypso, pagalvoja apie tai, ko labai nori. Kai plytelė atsirado, vieni bandė suktis ratu, kiti šokinėjo, dar kiti tiesiog trumpam užsimerkė. Po truputį susikūrė tradicija atsistoti, apsisukti tris kartus ir mintyse sukuždėti norą. Taip paprastas žodis ant grindinio virto miesto ritualu. Pažvelkite aplink: aikštė plati, viršuje dangus, o mes vidury miesto. Miestas - tai ne vien pastatai. Miestas - tai žmonės ir jų istorijos. Kiek čia jų jau įvyko! Koncertai, šventės, susitikimai, linkėjimai. Visa tai tarsi nematomi siūlai, kurie susiūva miestą į vieną didelį kilimą. „Stebuklo“ plytelė primena, kad ir mūsų mintys gali tapti to kilimo dalimi. Svajonė mieste nėra tik slapta paslaptis galvoje. Ji gyvena mūsų žingsniuose, mūsų žvilgsniuose ir geruose darbuose. Kartais stebuklas būna labai mažas: nauja draugystė, drąsa pasisakyti, padėtas rankinukas, surinktas popierėlis nuo žemės. Kartais jis būna didesnis: išmoktas sudėtingas dalykas, įveikta baimė, įkvepianti idėja. Miestas mums sako: „Aš girdžiu tavo svajonę. Eik drąsiai.“

Įdomu žinoti, kad ši plytelė turi ir „seserų“ - panašių plytelių atsirado ir kitur. Tarsi pats žodis „stebuklas“ norėtų keliauti ir priminti žmonėms: svajonės priklauso visiems. Jos nesensta, nes kiekvienas žmogus vis kitu metu atranda, ko labai trokšta.

- Vyriausioji sesė gimė 1994 m. Ji buvo betoninė - tarsi pirmasis bandymas: ar žmonėms patiks idėja svajonę „įrašyti“ į miesto grindinį?
- Vėliau, kai Katedros aikštė buvo iš naujo klojama granitinėmis plokštėmis, menininkas sukūrė dar tris granitines „Stebuklo“ plyteles. Granitas tvirtesnis, ilgaamžis, todėl sesės tapo patvaresnės.
- Katedros aikštėje matoma plytelė - viena iš tų granitinių, atidengta 2010 m.

Dabar akimirškai patylėkime. Pagalvokite: kas jums šiandien yra stebuklas? Gal ramus rytas, gal šilta apkabinti, gal drąsa ištarti „pavyks“. Miestas klausosi. O šis žodis po mūsų kojomis - lyg atvertos durys: ženklai per jas su šypsena ir širdimi, pilna gerų minčių. Vilnius moka saugoti svajones - tereikia jomis patikėti.

Diskusiniai klausimai

1. Kuo skiriasi noras, kurį galiu įgyvendinti pats (pavyzdžiui, daugiau skaityti) nuo svajonės?
2. Kodėl miestui reikalingos tokios žaismingos vietos kaip „Stebuklas“? Kaip jos keičia mūsų jausmus mieste?

Užduotis

Sugalvok 1 norą/svajonę ir užrašyk ant lapelio. Tuomet prieik prie skirtingų 3 klasiokų, įgarsink norą/svajonę ir paklausk, kaip gali to pasiekti? Kitoje lapelio pusėje turi atsirasti 3 skirtingi draugų atsakymai.

Pavyzdžiui:

NORAS - išmokti važiuoti dviračiu.

PASIŪLYMAS - susidaryti taupymo planą dviračiui įsigyti.

Svarbu tai, jog jeigu pasiūlymas pasikartoja, reikia eiti prie kito mokinio.

Tekstas mokytojui

Atvykome į antrą stotelę - „Vilniaus kompasą“ Rotušės aikštėje. Pažiūrėkite į žemę: čia 3 metrų skersmens granitinis kompasas, rodantis keturias pasaulio puses - šiaurę, pietus, rytus ir vakarus. Jo viduje matote kelionės žemėlapi - tai garsaus lietuvių keliautojo Mikalojaus Kristupo Radvilos Našlaitėlio kelionės į Šventąją Žemę pėdsakai. Jis keliavo seniai, prieš daugiau nei 400 metų, ir savo pasakojimais garsino Lietuvą. Šis kompasas primena, kad Vilnius atviras pasauliui, o mūsų svajonės gali turėti savo kryptį, kaip rodyklė kompasuose. Įsiklausykime į aikštę: čia dažnai sustoja gidai, turistai, čia vilniečiai skiria pasimatymus. Kodėl? Nes kompasas sujungia, jis padeda susitikti ir nenuklysti. Mieste jis tarsi sako: „Rask savo kryptį, o pritekus - susitikime čia“. Pagalvokite: jei svajonė būtų kelionė, kuri kryptis ją pradėtų? Gal šiaurė - „drąsai“, rytai - „naujoms idėjoms“, pietūs - „geriems darbams“, o vakarai - „poilsui ir apmąstymams“. Kiekvienas galime pasirinkti, kas mums ką reiškia. Trumpai prisiminkime, kaip kompasą „skaityti“. Atsistokite taip, kad pamatytumėte raidę N - tai šiaurė. Priešinga kryptis - pietūs. Rytai - kur teka saulė, vakarai - kur ji leidžiasi. Mieste kryptys padeda ne tik keliauti gatvėmis - jos padeda susiorientuoti mintyse: kur einu, kodėl einu ir su kuo noriu keliauti.

Diskusiniai klausimai

1. Svajonės kartais keičia kryptį. Kada verta pasukti kitaip: kai pavargsti ar kai pamatai geresnį kelią? Pateik pavyzdį.
2. Kas rinktųsi lėtą kelionę užtikrintu keliu, o kas – trumpesnę, bet nežinomą? Kodėl?

Užduotis

Mokiniai paskirstomi į poras. Porose apžvelgia savo užrašytas svajones/norus ir 3 būdus, kurie padės juos pasiekti. Dirbdami porose mokiniai kartu išanalizuoja abiejų draugų atsakymus ir pateikia 4 naujus. Nauji turi būti orientuoti į:

1. **Šiaurė – tikslas** (nurodome svajonę/norą).
2. **Rytai – pirmas veiksmas** (pasirenkame 1 iš 3 būdų, kuris bus pirmasis).
3. **Pietūs – pagalba** (užrašome, kas mums padės pirmame žingsnyje - žmonės, veiksmai, daiktai ir t.t.).
4. **Vakarai – džiaugsmas/apibendrinimas** (įvardinti momentą, kada suprasime, jog galime eiti prie sekančio pirmoje stotelėje nurodyto klasioko žingsnio svajonės/noro link).

3 stotelė

Tekstas mokytojui

Puiku, atėjome į trečią stotelę - Moniuškos skverelį, kur ant grindinio švyti „Obuoliukas“. Prisiminkime mūsų kelionės kelią: prie „Stebuklo“ kalbėjome apie svajonę. Prie „Vilniaus kompaso“ ieškojome krypties - kur ta svajonė juda. O čia, prie „Obuoliuko“, kalbame apie širdį - apie švelnumą, draugystę ir rūpestį, kad kelionė būtų jauki ir šilta. Bet kokiai jūsų svajonei įgyvendinti reikės kito žmogaus. Net jeigu jūsų svajonė nusipirkti lego rinkinį, jums pardavėjos, kuri tą rinkinį parduotų.

Pažvelkite į ženklus plytelėje: obuolys ir širdis. Juos sukūrė menininkas Gitenis Umbrasas 2007 m. Obuolys primena seną pasakojimą apie Adomą ir Ievą - pirmą žmonių susitikimą, o širdis sako: „Nepamirškite meilės ir gerumo.“ Mieste tai reiškia labai paprastus dalykus: užleisti vietą, palaukti draugo, pasakyti „ačiū“, išklaudyti, mandagiai ir pagarbiai bendrauti su kitu.

Pagalvokime, kaip viskas susiję:

- Svajonė (nuo „Stebuklo“) - kas man širdyje svarbu.
- Kryptis (nuo „Kompaso“) - kur ir kaip judu.
- Širdis (čia, prie „Obuoliuko“) - kaip elgiuosi su žmonėmis kelyje.

Diskusiniai klausimai

1. Kodėl menininkas pasirinko du simbolius (obuolį + širdį), o ne vieną?
2. Kas labiau padeda svajonei pajudėti: aiškus tikslas ar pasirinkta kryptis? Pagrįsk pavyzdžiu.

Užduotis

Rekomenduoju susirasti vietą, kurioje galima būtų prisėsti arba sustoti vietoje, kurioje esate - ratu. Kadangi mokiniai stovi prie obuolio, savo svajonei/norui turi sugalvoti po daiktavardį, kuris asocijuotųsi su ja. Kiekvienas mokinys savo kūno judesiais (kaip žaidžiant ALIAS

žaidimą turi pavaizduoti tą daiktą. Likę klasės draugai spėja. Atspėjus mokiniui leidžiama (jeigu nori) pasidalinti, kokios svajonės/noro sieks.

Nepamirškime, jog pirmoje stotelėje mokiniai kalbėjosi apie svajones, tad ši užduotis padės ne tik pajudėti, bet ir pasižiūrėti ar mokiniai aktyviai klausėsi vieni kitų visos pamokos metu.